

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 29. november 2004

CBP/arm J.nr. 20-889

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 19. november følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på L 55 - Spørgsmål 2 (SOU).

L 55 - Spørgsmål 2:

”Hvordan vil ministeren garantere, at de penge kommunerne sparer, går til de svageste ældre?”

Svar:

Det er op til hver enkelt kommunalbestyrelse at træffe beslutning om, hvorvidt der ikke længere skal gives forebyggende hjemmebesøg til personer, der modtager både personlig og praktisk hjælp. Et eventuelt råderum som følge heraf skal kommunalbestyrelsen i henhold til kommuneaftalen for 2005 anvende til forbedringer for ældre med større plejebehov. At dette gennemføres i den enkelte kommune i overensstemmelse med kommuneaftalen, er kommunalbestyrelsens ansvar.

På baggrund af den løbende kontakt med kommunerne vurderer KL med forbehold følgende udsigter i kommunerne ved en begrænsning i målgruppen for forebyggende hjemmebesøg:

- 1/3-1/2 af kommunerne vil på kort sigt ikke ændre praksis. Disse kommuner vil fortsat tilbyde besøg til borgere, der modtager udstrakt hjemmehjælp.
- Yderligere ca. 1/3 af kommunerne overvejer, hvordan der alternativt kan sættes fokus på aktivering og vedligeholdelse af funktionsniveauer hos de svageste borgere. Det vil sige en omlægning af de aktuelle ressourcer til andre forebyggende aktiviteter, der samtænkes med den øvrige indsats på ældreområdet.
- Den resterende ca. 1/3 af kommunerne må antages at drosle besøgene ned. Blandt disse kommuner har flere angivet, at ressourcerne

skal omplaceres fra de forebyggende hjemmebesøg til hjemmehjælp/træning.

Kommunernes Landsforening skønner på grundlag af alderssammensætningen blandt hjemmehjælpsmodtagerne, at den samlede besøgsaktivitet maksimalt kan reduceres med 13-20 pct. Det vil sige, at der maksimalt kan frigives ressourcer svarende til 15-23 mio. kr. årligt i kommunerne. Tages der højde for forventningen til kommunernes implementering, jf. oplysningerne ovenfor, indsnævres den reelle reduktion til 5-12 mio. kr.

I de kommunale regnskaber er der en særlig gruppering til forebyggende hjemmebesøg, som på regnskab 2003 udgør 83,7 mio. kr. Dette faktiske forbrug vedrører imidlertid kun de medarbejdere, der som eneste opgave varetager forebyggende hjemmebesøg. I de kommuner, hvor funktionen kombineres med andre myndighedsopgaver, undervisnings- udviklingsaktiviteter, fremgår midlerne ikke af den autoriserede gruppering til forebyggende hjemmebesøg. I stedet vil de være konteret generelt på ældreområdet eller som en fællesudgift på forvaltningsniveau.

Det vil således ikke være muligt via de kommunale regnskaber at få et retvisende billede af udviklingen i de samlede udgifter til forebyggende hjemmebesøg. Ligeledes vil eventuelt frigivne midler i det omfang de anvendes på øvrige områder på ældreområdet ikke kunne identificeres, da de ikke kan øremærkes i regnskabet som sparede midler på forebyggende hjemmebesøg.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen prioriterer den forebyggende og sundhedsfremmende indsats i ældreplejen højt, og jeg betragter lov om forebyggende hjemmebesøg som et centralt redskab i denne sammenhæng. Det er derfor vigtigt for mig at pointere, at der med lovforslaget ikke er lagt op til en besparelse på forebyggelsesområdet. Formålet er, som jeg også tidligere har nævnt, at give kommunerne større frihed til at tilrettelægge de forebyggende hjemmebesøg, så indsatsen målrettes de grupper, som vi ved har mest mulig gavn af den. Jeg tror også det er i alles interesse, at kommunerne bruger ressourcerne der, hvor de har den største effekt.

Jeg vil imidlertid gerne være lydhør overfor de bekymringer, som ligger bag de spørgsmål, der har været rejst om kommunernes prioritering og tilrettelæggelse af forebyggelsesindsatsen overfor de ældre, der modtager personlig og praktisk hjælp. Jeg har derfor valgt at indarbejde en revisionsbestemmelse i lovforslaget, der betyder, at lovforslaget skal revideres to år efter lovens vedtagelse.

Revisionen af lovforslaget vil blive foretaget på baggrund af en undersøgelse af kommunernes praksis ved forebyggende hjemmebesøg for ældre. Som bekendt blev kommunernes administration af reglerne om forebyggende

hjemmebesøg undersøgt i 2002, og jeg vil nu bede Ankestyrelsen følge op på den daværende undersøgelse.

Undersøgelsen skal bl.a. afdække i hvilket omfang, kommunerne benytter sig af muligheden for at begrænse målgruppen. Endvidere skal undersøgelsen afdække kommunernes generelle forebyggelsesindsats over for ældre, herunder hvordan de pågældende kommuner evt. har valgt at omprioritere indsatsen på ældreområdet. Kommunerne vil også blive bedt om at redegøre for, hvordan de sikrer, at ældre som modtager personlig og praktisk hjælp, får tilbud om forebyggende tiltag, hvis de har et behov for dette.

Der henvises i øvrigt til min besvarelse på spørgsmål 1,3-4 samt 7-9.

Eva Kjer Hansen

/Charlotte Markussen